NEWS

Peć, zaslon i prvi red

Kako je jedna majstorica pekarskog obrta poslala svoje ploče za kredu u mirovinu.

5. kolovoza 2026., Tobias Engl



Marlene Bauer vodi pekarnicu u trećoj generaciji i donedavno su iznad njezina pulta visjele iste ploče za kredu kao u vrijeme njezina djeda. Lijepe ploče. Kitnjasta slova, svako jutro ispisana iznova. Problem je bio samo u tome – ono što je na njima pisalo rijetko je dugo bilo točno.

Kad bi kruh sa sjemenkama u devet bio rasprodan, i dalje je stajao gore na ploči, a kupci su ga tražili dok netko ne bi posegnuo spužvom. Podnevni zalogaji pojavljivali su se tek kad bi se jedna od prodavačica sjetila dopisati ih. Nekih dana pekarnica nije prodala svoje najbolje proizvode, jednostavno zato što nitko nije znao da postoje.

Preokret je došao bez pompe, s tri zaslona iznad pulta. Marlene je, iskreno, bila skeptična. Bojala se da će pekarnica izgledati kao restoran brze hrane uz autocestu. Nije. Ploče izgledaju kao i uvijek, ista kitnjasta slova, samo što se sada mijenjaju same.

Danas se ponuda sama prilagođava. Ujutro doručak, od jedanaest topla jela, poslijepodne kolači, sve u pravo vrijeme, a da nitko ništa ne briše. Kad nestane kruha sa sjemenkama, nestane i s ploče, ako ScreenWay poveže prikaz s blagajnom. Čega više nema, više ne piše gore. A kiflica s bademima, koja je prije propadala u košari, sada u podne kao slika klizi preko velikog zaslona. Marlene kaže da ih prodaje dvostruko više.

U međuvremenu zasloni vise i u drugoj poslovnici na trgu. Marlene ih uređuje s tableta u uredu iznad pekarske radionice. Akcija, jednom namještena, vrti se na oba mjesta. Prije se sama vozila onamo, s hrpom plastificiranih natpisa na suvozačkom sjedalu.

Ploče za kredu je zadržala. Jedna sada visi u kutu kafića, s izrekom dana, pisanom rukom, jer neke stvari trebaju takve i ostati. Sve ostalo obavlja zaslon. A prvi jutarnji red, kaže Marlene, otada brže prolazi, jer više nitko ne pita za nešto što je davno izašlo iz peći i već je nestalo.

© ScreenWay | www.screenway.com